

lijken, die in juli de stad binnenkwamen. Zou hij in Rotterdam dienst hebben gedaan? Naar alle waarschijnlijkheid was hij de laatste priester vóór de 'alteratie', die zich om de parochie van St. Laurens heeft bekommerd. En daarom het een en ander over deze man.

Op de vooravond van St. Maarten (10 november) 1505 zag hij, genoemd naar de heilige, het levenslicht op de Donk-hof in het kleine Honnschaft nabij Kempen in Rijnland. Zijn biografen vermelden, dat hij bij zijn geboorte zulk een schriel knaapje was, dat hij gebakerd en wel de klomp van zijn vader als wieg kon benutten. Tegen ieders verwachting in bleef hij in leven. Een tweelingbroertje Paulus bracht het er minder goed af op aarde; hij vond weldra zijn 'plaats tussen de engeltjes'. Maartens moeder, een nogal nerveuze vrouw, had aanvankelijk grote zorg over hem: Maarten was bepaald geen uitblinker... in onze dagen zou men hem aan het BLO-onderwijs hebben toevertrouwd. Zijn geheugen hield heel weinig vast. Bovendien had hij te lijden onder de wan-pedagogie van een klapgrage schoolmeester. De betere methode van een vriendelijker opvoeder, gevoegd bij de intensieve gebeden van zijn moeder en van hemzelf, deden merkbaar betere mogelijkheden in hem ontluiken. De vader van de knaap, Heinrich geheten, een man van twaalf ambachten en dertien ongelukken, leed aan het bezit van een uitzonderlijk droge lever, aan het vochtig houden van welk orgaan hij uiterste zorg besteedde. Vader voelde, voor zover hij enig inzicht had, maar weinig voor een intellectuele opvoeding van zijn zoon, – dit in tegenstelling tot de moeder. Maarten moest pottenbakker worden. De jongen zelf hunkerde naar ruimer opleiding, verachtte evenwel het potten bakken niet en wist door het aardewerk te versieren met 'pункens ende rijmkens' wat geld over te sparen. Dit stelde hem in staat naar Nijmegen ter schole te gaan bij de Broeders des Gemenen Levens, – een verblijf waaraan hij de beste herinneringen zou bewaren. Tegen de winter van 1528 reisde Martinus naar Leuven om daar hogere studie aan te vangen. Zijn vader had onderwijl met zijn verdere opleiding ingestemd.

Te Leuven kwam Donk in aanraking met o.a. Rieuwert Tapper, de later zo gevreesde inquisiteur. Na zijn studie in de vrije kunsten te hebben beëindigd kreeg Maarten het sub-regentschap van huize Standonck aangeboden. De functie aan dit seminarie liet hem tijd